pmane qn hoc defuit anglo in celo et pmo
homi in padyso Ego su qui merentes erigo
sospi^te et sua cognoscentes in firmitate ad mea
pueho diuinitatem Dne bndictu sit vm tuu
dulce sup mel et fauu ori meo Q'd facem
in tantis tribulatoibq et angustiys n me con
fortares tuis sctis smonibq diuinis tandem ad
portu salutis puenes Q'd uere e q et quanta
passus sum da fine bonu felice da in hoc
mundo transitu Memento mei deus meus et
dirige me recto itine in regnu tuu Amen

De altioribq rebq et occultis dei iudiciys no scrutandis Caplm lx

Fili caueas disputare de altis materiys
et de occultis iudiciys dei Cur iste sic
relinqt et iste ad tanta graz assumit Cur ets
iste tm affligit et iste tam eximie exaltat
Ista omez humana facultate excedunt nec ad
vestigandu iudiciu diuinu nlla ratio p valet
vl disputatio Cu ergo hec tibi suggerit inimicq
vl etia curiosi inquirunt hoies Resp'nde id pphte
Iustq es dne et rectu iudiciu tuu Et illud
Iudicia dni vera iustificata in semetipsa
Iudicia mea metuenda sunt no discucienda qz
humano intellectui sunt incomprehensibilia Noli etia in
quirere nec disputare de merito sctorum qs alio
sit sanctior aut qs maior fuit in regno celorum

Talia gnant sepe lites et contoes in vtiles
nutriunt qz supbia et vana gliaz vn oriunt
inuidie et dissensioes du iste illu sctm et
aliq aliu conat supbe pferre Talia aut velle
scire et investigare nllm fructu afferunt s
magis displicet qz no su deq dissensiois s pacis
q pax in humilitate vera quam in ppa exaltatione
consistit Quida zelo dilectois trahunt ad hos
vl ad illos amplioi affcu s humano potiq qz
diuino Ego su q cunctos condidi sctos ego do
naui graz ego pstiti glaz ego noui singloz
merita ego pueni eos in bndictionibq dulcedis
mee Ego psciui dilectoes an secla Ego elegi
eos de mundo no ipi me pelegert ego vocaui
eos p graz attraxi p miaz Ego pduxi eos
p temptatoes varias Ego infudi cosolatones
magnificas Ego dedi pseuerancia Ego coronaui
eoz paciaz Ego pmu et nouissimu agnosco
Ego omes inestimabili dilcone amplector
Ego laudandq su in omnibq sctis meis Ego
sup oia bndicendus su et honorandq i singul
qs sic gliose magnificaui et pdestinaui sine
ullis pcedentibq ppriys merits Qui ergo vnu de
minimis meis contempsit nec magnu honorat
qz pusillu et magnu ego feci Et q derogat
alicui sctoz derogat et mi et ceteris omnibus

in regno sctoꝝ Omnes vnu p caritatem vnitum
idem sentiunt idem volunt et omnes i vnu
se diligunt Adhuc aut qd multo altius est plus
me qua sua inita diligunt Nam sup se rapti
et extra se p̃paꝫ dilacoꝫ tracti toti in amorem mei
pergunt inquo et fruitione quiescunt Nichil est qd
eos avertere possit a deprime quippe q eterna vitate
pleni igne ardescunt inextinguibili caritatis
Taceant igitur carnales et animales homines de
sctoꝝ statu differere q non noverunt nisi privata gau
dia diligere Demunt et addunt p sua i clinatione
non prout placet eterne veritati Communitas e igno
rantia coꝝ maxime q paꝝ illuminati raro aliquem
perfecta spirituali dilectione diligere noverunt Multu
adhuc naturali affectu et humana amicitia ad hos
vel ad illos trahuntur et sicut in inferioribus se hnt
ita et de celestibus ymaginant Sꝫ est distantia
incomparabilis q imperfecti cogitant et q illuminati
viri preclaraꝫ superna speculant Caue ergo
fili de istis curiose tractare q via sciaꝫ ex
cedunt sꝫ hoc magis satage et intende vt vel
minimus in regno dei queas inveniri Et si
quispiam sciret qs alio sctior eet vel maior
haberetur in regno celoꝝ qd ei hret noticia
pdesset n se exhat cognicoe cora me hui
liaret et in maiorem nominis mei laudem

exurgeret Multo acceptius deo facit q de pctoꝝ
suoꝝ magnitudine et virtutu suaꝝ pvitate cogi
tat et qua longe a sctoꝝ pfcone distat tꝫ
is q deoꝝ maioritate vel pvitate disputat
Melius est sctos devotis pcibꝫ et lacrimis ex
orare et coꝝ gliosa suffragia humili mente
implorare qua coꝝ secreta vana i quisicoe
pscrutari Illi bn et optie contentant si hoies
scirent contentari et vaniloquia sua compescere
Non gliant de ppriis meritis quippe q s michi bo
nitatis ascribunt sꝫ totu in quo ipis cuncta ex
infinita caritate mea donavi Tanto amore
divinitatis replent et gaudio sup effluenti vt
michi nil desit glie michi qꝫ possit deesse fe
licitatis Omnes scti quanto altiores in glia tanto
humiliores in seipsis et michi viciniores et
dilectores existunt Unde hes scriptu qr mitte
bat coronas suas an deu et ceciderunt
in facies suas cora agno et adoraverunt
viventem in scla scloꝝ Multi querunt qs maior
sit in regno dei q ignorant an cu minimis
erunt digni computari Magnu est vel minimu
esse in celo vbi omnes magni sunt qr filii
dei vocabunt et erunt Minimus erit i mille
et pctor centu annoꝝ morietur Cu enim quererent
discipuli qs maior eet in regno celoꝝ tale audierunt

sensu Nisi q̃s si fueritis et efficiamini sic puuli
nõ intrabitis in regnũ celoꝝ. Quicũq3 ergo
humiliauit se sic puulꝰ iste maior ẽ in regno
celoꝝ. Ve eis qui cũ puulis humiliare se sponte
dedignant᷑ quo humilis ianua regni celestis
eos nõ admittet intrare. Ve etiã diuitibꝫ
q̃ hñt hic ꝯsolacões suas qꝛ pauperibꝫ intranti
bꝫ in regnũ dei ipi stabũt foris eiulantes.
Gaudete humiles et exultate paupes qꝛ vrm
est regnũ dei si tñ in veritate ambulatis

Qꝫ omnis spes et fiducia in solo deo est figenda. Capitulum lxj

Dñe q̃ est fiducia mea quã in hac
vita habeo. aut qd maiꝰ solaciũ meũ ex
omnibꝫ apparentibꝫ sub celo. Nõne tu dñe deꝰ
meus cuiꝰ mĩe nõ est nũus. Vbi m̃ bñ fuit
sĩ te. Aut qñ male eẽ potuit p̃nte te. Malo
paupꝰ esse ppt̃ te quã diues sĩ te. Eligo
potiꝰ tecũ in terra peregrinari quã sine te celũ
possidere. Vbi tu ibi celũ. atq3 ibi mors et
infernꝰ vbi tu nõ es. Tu m̃ in desiderio
es. et iõ pꝰ te gemere clamare et exorare
necẽ est. In nullo deniq3 possũ plene con
fidere q̃ m̃ in necitatibꝫ auxilietur oportunis. nĩ
in te solo deo meo. Tu es spes mea. tu
ꝯsolator meꝰ et fidelissiꝰ in omnibꝫ. Omnes

q̃ sua sũt q̃rũt. Tu salute meã et pfectũ
meũ solũmõ ptendis. et omnia in m̃ bonũ
ꝯuertis. Etiã si varijs teptatoibꝫ et aduer
sitatibꝫ exponas. hoc totũ ad vtilitatẽ meã
ordinas. qui mille modis dilcõs tuos pbare
ꝯsueuisti. In qua pbatõe nõ minꝰ diligi debs
et laudari quã si celestibꝫ ꝯsolacõibꝫ me
repleres. In te ergo dñe deus meꝰ pono
totã spem meã et refugiũ. In te omnẽ tri
bulacõẽ et angustiã ꝯstituo. qꝛ totũ ĩfirmũ
et instabile in venio. qcq̃ extra te ꝯspitio.
Nõ eñ pderũt multi amici. neq3 fortes auxi
liarij adiuuare poterũt. nec prudentes ꝯsili
arij rñsũ vtile dare. neq3 libri doctoꝝ con
solari. nec aliq̃ pciosa substãn liberare. nec
locꝰ aliqs secretꝰ et amenꝰ contutari. si tu
ipe nõ assistas. iuues. ꝯfortas. ꝯsolaris
pstes. instruas et custodias. Omnia nãq3 q̃
ad pacẽ videntur esse et felicitatẽ habendam
te absente nichil sũt. nichil felicitatis in veritate
ꝯferũt. Finis ergo omniũ bonoꝝ et altitudo
vite et pfunditas eloqoꝝ tu es. et in te sr
omnia sperare fortissimũ solaciũ suoꝝ tuoꝝ.
Ad te sũt oculi mei in te ꝯfido misericordiaꝝ pr̃. Bñ
dic et sctifica aĩaz meã bñdictõe celesti vt
fiat habitatio tua scta. et sedes etne glie tue

Nichil quod in templo tue dignitatis inveniat quod oculos
tue maiestati offendat. Secundum magnitudinem
bonitatis tue et multitudinem miserationum tuarum
respice in me et exaudi orationem pauperis servi tui
longe exulantis in regione umbre mortis. Pro-
tege et conserva animam servuli tui inter tot dis-
crimina vite corruptibilis ac comitante gratia tua
dirige in via ad patriam perpetue claritatis. Amen

Explicit liber interne consolationis qui est tercius
de imitatione Christi

Sequitur tabula huius libri tercii qui tractat
de interna Christi locutione ad animam fidelem i

Quod veritas intus loquitur sine strepitu verborum ii
Quod verba dei cum humilitate sunt audienda et quod iii
multi ea non ponderant ~~iiii~~
Oratio ad implorandum devotionis gratiam ~~v~~ iiii
Quod in veritate et humilitate coram deo conversandum est ~~vi~~ v
De mirabili effectu divini amoris ~~vii~~ vi
De probatione veri amoris ~~viii~~ vii
De occultanda gratia sub humilitatis custodia ~~viiii~~ viii
De vili estimatione sui ipsius in oculis dei ix
Quod omnia ad deum sicut ad finem ultimum sunt referenda x
Quod spreto mundo dulce est servire deo xi
Quod desideria cordis examinanda sunt xii
De informatione patientie et luctamine adversus concupiscentias xiii
De obedientia humilis subditi ad exemplum Ihesu Christi xiiii
De occultis dei iudiciis considerandis ne extollamur xv
Qualiter standum sit et dicendum in omni re desiderabili xvi
Oratio pro beneplacito dei perficienda xvii
Quod verum solacium in solo deo est querendum xviii
Quod omnis sollicitudo in deo statuenda sit xix
Quod temporales miserie exemplo Christi equanimiter sunt ferende xx
De tolerantia iniuriarum et quis verus paciens comprobetur xxi
De confessione proprie infirmitatis et huius vite miseriis xxii
Quod in deo super omnia bona et dona requiescendum est xxiii
De recordatione multiplicium beneficiorum dei xxiiii
De quatuor magnam importantibus pacem xxv
Unde oratio contra malas cogitationes.
Et oratio pro illuminatione mentis
De evitatione curiose inquisitionis super alterius vita xxvi
In quibus pax cordis et verus profectus consistit xxvii
De eminentia libere mentis quam supplex oratio magis meretur
quam frequens lectio xxviii
Quod privatus amor a summo bono retardat xxix
Unde oratio pro purgatione cordis et celesti sapientia xxx
Contra linguas detractorum xxxi
Qualiter instante tribulatione deus invocandus est xxxii
De divino petendo auxilio et confidentia recuperande gratie xxxiii
De neglectu omnis creature ut creator possit inveniri xxxiiii